

Kun N-Karjalassa etsittiin kulakkeja

Määräys kolhoosien perustamisesta ja kulakkien sekä kapitalistien hävittämisestä tuotti Neuvosto-Karjalassa vaikeuksia. Moskovassa asetetut peltoalat olivat liian suuria. Ei sellaisia viljelysmaita Karjalan talonpojilla ollut. Myös kapitalistien löytäminen tuotti vaikeuksia. Kauppaliikkeet olivat pieniä eikä vierasta työvoimaa käytetty.

Juuri siksi piti Neuvosto-Karjalassa Moskovan asettamia omaisuusrajoituksia muuttaa. Ilman muutoksia kulakkien ja kapitalistien osuus olisi jäänyt pieneksi, Moskova olisi ollut tyytymätön.

Kulakkien ja kapitalistien etsimisestä ovat kirjoittaneet A. Voronin ja I.A. Petrov. Voronin, joka oli NKP(b):n Karjalan aluekomitean ja sen puhemieshistorian jäsen sekä v:sta 1928 maaseutu-osaston johtaja, kotoisin Uhtuan piiristä, kirjoitti asiasta vuoden 1929 Punaisessa Karjalassa ja Petrov kirjassaan Kollektivisointiliike Karjalassa, painettu 1931 Leningradissa. Tällaisia keskusteluja kulakkien löytämiseksi käytiin.

- Moskovan määräämä 10 hehtaarin peltoala on liian suuri. Ei sellaisen peltomäärän omistajia Karjalassa ole. Eikä peltomäärää voida ottaa perustaksi kulakkien valintaan. Silloin Porajärven kulakit, peltoa vain 0,65 ha, pääsisivät vapaiksi ja Riipuskalan köyhät muutettaisiin rikkaiksi; heillä kun on peltoa yli kaksi hehtaaria taloa kohden.

- Hevosmäärä 1-2 hevosta taloa kohden tuntuu sopivalta, mutta sitä ei voida käyttää. Papeilla ja kauppiailta ei ole hevosia; he kuuluivat köyhiin, valtion suojeltaviin.

- Lehmämäärä, kolme sarvipäätä per talo osoittaa talonpojan vaurautta, mutta sitäkään ei voida käyttää, kun papeilla ja kauppiailta ei ole lehmä.

- Riistotyövoiman käyttäjät ovat kulakkeja. Valitettavasti vain Karjalan kauppiat ja pienyritykset toimivat ilman ulkopuolista työvoimaa; siksi heidän lukumääränsä jäisi pieneksi. Siksi on parasta määrätä kaikki myllyt ja nahkuriverstaat kapitalistiluokkaan, vaikka niitä hoidettaisiin perheen omin voimin.

+++

Voroninin ja Petrovin kirjoituksissa mainitaan nimiltään selvät tapaukset.

- Pyhäniemen talonpoika F.Teppojev on varma kulakki.

Perheeseen kuuluu 8 jäsentä, joista kolme on työkykyistä. Heillä on 2,65 hehtaaria pelto- maata, 4 lehmää ja yksi hevonen.

- Myös V. Jefimof Pyhäniemellä on kulakki. Hän on vuokrannut heinämaata köyhille; siis kuuluu riiistäjiin.

- Sungun Padmosersjonin kylän Misharin kuuluu niihin kulakkeihin, jotka käyttävät koneita taloudessaan. Hän on ostanut separaattorin velaksi, hinta 45 ruplaa. Sillä on kurnunut kyläläisille ja ottanut voita maksuksi.

- Laiskottelijat kuuluvat köyhiin. Heitä pitäisi ohjailla työn pariin.

+++

Kun Moskovan ja myös Neuvosto-Karjalan päättäjille tuotti vaikeuksia selvien pykälien luokitteluun, niin vastuu siirrettiin paikallisille puolue-elimille ja kyläneuvostoille. Silloin päätöksen teko ryöstäytyi käsistä, kun siirryttiin uhkaus- ja kiristyslinjalle. Tällaisista tapauksista Petrov kirjoittaa kirjassaan.

- Kotkatjärvellä ja Puutosissa uhattiin talonpoikia karkoituksilla, jos eivät liity kollektiivitalouteen.

- Sennajegubassa uhattiin työpaikasta erottamisilla.

- Lojanistan osuuskauppa kieltäytyi myymästä tulitikkua kulakeille. Petrovin kirjassa on myös yksi talonpoikia puoltava lausunto. Sen on sanonut Kontupohjan Tpk:n puheenjohtaja Sababulin. Hän sanoi suosivansa talonpoikia tavarain jaossa. Talonpojat kun maksavat veroa, kollektiivitaloudet eivät veroa maksa.

+++

Kommunistipuolueen keskuskomitea totesi päätöslauselmassaan 10.1.1933: "Nyt ovat kaikki kulakit tuhottu juurineen. Sosialismin voitto maaseudulla on täydellinen! Päivää myöhemmin Stalin piti puheen. Hän ei kokonaan yhtynyt keskuskomitean sanontaan, kun sanoi: "Kulakit on kyllä lyöty, mutta heitä ei ole vielä hävitetty. Hävittäminen siirtyy tulevaisuuteen." Enteilikö Stalinin puhe puhdistuksia? - K.P.

• Kalevalaisten Naisten Liitolla on meneillään 60. toimintavuosi. Pääjuhla pidettiin huh- tikuussa.

Uudisraivaajien ja rakentajien maa Suomi sodan jälkeen

Syyskuussa 1944 Moskovassa solmittu välirauha oli Suomelle raskas. Neuvostoliitolle luovutettavat alueet olivat yhteensä yli 12~ koko maan pinta-alasta. Sodan jälkeen Suomi oli tilanteessa, jossa joka 16:s mies oli sotainvalidi, joka 17:s nainen oli sotaleski, joka 25:s lapsi oli sotaorpo ja joka 9:s suomalainen oli siirtolainen. Sodan kauhujen ja menetysten jälkeen alkoi mittava taloudellinen ja sosiaalinen jälleenrakentaminen. Kansalaisten maan nälkä oli suuri. Rintamamiehille oli luvattu maata. Sodan jälkeen oli aika mennä naimisiin ja perustaa perhe. Siirtolaiset halusivat vallata vieraalle luovutetut pelot uudelleen: uudisraivauksella. Karjalaisen siirtoväen ja rintamasotilaiden asuttamista koskeva maanhankintalaki hyväksyttiin eduskunnassa 5.5. 1945. Maanhankintalain tarkoituksiin käytettiin 2,8 miljoonaa hehtaaria maata. Vuoteen 1966 mennessä oli muodostettu 101 327 tilaa. Tämä asutustoiminta muutti maaseudun perinteisen raken-

teen. Asutustoimintaan tarvittava maa otettiin valtion maista ja vapaaehtoisin kaupun, mutta valtio turvautui myös pakkolunastukseen. Suurmaanomistus ja kartanotalous väistyivät; tilalle tulivat pienet perheviljelmät. 1940-luvun loppu ja 1950-luku olivat työteliäisyyden aikaa. Maan raivaaminen, uudisrakentaminen, peltojen viljely ja metsätyöt tarjosivat työtä kaikille. Maa ja metsä antoivat lupauksen paremmasta huomiosesta. Perheet kasvoivat ja oma tila ja siitä saatavat elintarvikkeet olivat hyvinvoinnin perusta.

Suomalaisten asuttaminen toisen maailmansodan jälkeen on merkittävä tapahtuma suomalaisen yhteiskunnan kannalta. Se on myös ilmiö, joka koskettaa useita suomalaisia tavalla tai toisella nykyaikanakin. Pohjois-Karjalan museon vuoden 1995 juhlanäyttely Sodan ja loista Egyptinkorpeen käsittelee kaikkia näitä asioita yleisöä kiinnostavalla, elämyksiä tuottavalla ja tietoa antavalla tavalla.

JAANA SIMONEN

VALAMON KANSANOPISTO

- IKONIMAALAUKSEN PERUSLINJA 28.8.-1.12.1995 (14 viikkoa). Hinta 8000 mk
- ORTODOKSISEN USKON JA KULTTUURIN PERUSLINJA 4.9.-1.12.1995 (13 viikkoa). Hinta 7500 mk.
- IKONOGRAFIAN JOHDANTOKURSSI 1.-3.9.1995
- JOHDATUS ORTODOKSISEEN KIRKKOLAULUUN 25.-29.9.1995
- IKONITEKNOLOGIA 3.-7.10.1995
- KARJALAN PYHÄT KILVOITTELIJAT 3.-5.11.1995

Kurssien hinnat täysihoidolla 700 mk - 1350 mk majoituksen mukaan. Linjojen hakuaika päättyy 4.8.1995 mennessä. Tiedustelut ja linjojen hakulomakkeiden tilaukset puh. 972-570 1400.